

SENTÈNCIA de 16 d'abril de 2003

Interdicte d'*uti possidendi*: requisits i finalitats.

- Interdicte d'obra nova: finalitats.- Principi de rogació: exigeix especificar l'acció que s'exercita

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes del judici civil núm. B-0453-8/2000 sobre interdicte, tramitat pel procediment abreuja, instat pels Srs. Josep V.E. i Josep G.G. contra la mercantil ELAND S.A., en data 20 de setembre darrer l'Hble. Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va desestimar la demanda i va imposar a la part actora les costes del procediment.

II.- No conformes els agents amb tal resolució, van interposar aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat en aquesta Sala d'acord amb les prescripcions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- La demanda origen d'aquest litigi exposa com a base fàctica que "la societat ELAND, S.A. està portant a cap unes construccions d'edificis a la ... zona dels Vilars i (que) a conseqüència de dites construccions ELAND, S.A. han malmès totalment l'estat de la carretera privada ... que és l'única via per accedir a les vivendes de la part agent i de les voravies que són propietat de cada propietari de parcel·la ... (i que) davant d'aquesta situació aquesta part interposa el present interdicte perquè s'adoptin les mesures de protecció i de retorn de l'estat possessorí lesionat des de fa menys d'un any".

I les accions que la demanda diu que planteja són "l'interdicte possessorí baix la invocació de la figura *UTI POSSIDETIS*, *D'OBRA NOVA* i altres que procedeixin".

Basta constatar el plantejament anterior per concloure'n la seva improcedència perquè :

a) Per a la viabilitat de l'interdicte "UTI POSSIDETIS" (creat per a la conservació de la possessió dels immobles) cal que es produeixi un atemptat a la possessió de l'agent; i perquè aquest acte lesiu tingui aquest caràcter atemptatori és necessari que s'uneixi al fet exterior un element intencional, una voluntat deliberada de lesionar la possessió de l'agent; i aquest requisit no es dóna en el fet d'haver-se malmès l'estat de la carretera com a conseqüència de la construcció dels edificis que està portant a terme la societat defenent, ja que aquesta actuació no revela cap voluntat ni intenció pertorbadora de la possessió dels actors sinó que -com assenyala la constructora CEVALLS al foli 69- és la conseqüència -poc menys que inevitable- del trànsit de maquinària pesant per la carretera dels Vilars (excavadora amb cadenes, camions formigoneres, autocamions-grues, camions de material, etc.) per a la construcció dels nous edificis de la defenent; desperfectes causats a la Carretera i voravies que no impedeixen la lliure circulació de persones i vehicles (acta notarial, fotografies, inspecció ocular, etc. a folis 58 a 67, 87), que ja han estat en bona part reparats (folis 68, 97 a 101 etc.), i que, en altre cas, haurien de donar lloc a altres accions civils o/i administratives (a la "*actio legis Aquiliae ob damnum iniuria datum*" entre les primeres, per exemple), però mai a l'acció interdictal retenidora de la possessió (la "UTI POSSIDETIS"); acció, per altra part, que tampoc podria ser viable per aconseguir el que postula la demanda "*reposar les coses (carretera i aceres) en l'estat en què es trobava abans de fer les obres*", ja que per a aquesta finalitat recuperadora no és escaient "*l'uti possidetis*" que té una finalitat merament retenidora, i no pas la reposadora que la demanda pretén.

b) Semblant improcedència es dóna en l'interdicte "D'OBRA NOVA" que també interposa la demanda, perquè, com ha reiterat aquest Tribunal en moltes resolucions (Sentències de 27 de juliol de 1995, 10 de juny de 1999, 21 de febrer de 2002, Autes de 26 d'abril de 2001, 21 de març i 9 de juliol de 2002, etc.) tot fent invocació del DIGEST

(39,1,1-1), l'interdicte "d'obra nova" és "contra les obres futures, no contra les fetes, és a dir, contra les que encara no s'han fet, per tal que no es facin..."; i aquest interdicte no es viable per aconseguir "reposar les coses (carretera i aceres) en l'estat en què es trobaven abans de fer les obres", que és el que de, manera inescaient, sol·licita la demanda.

I finalment,

- c) Tampoc és procedent pretendre que el Tribunal aculli els "**altres** (interdictes) **que procedeixin**" (com diu la demanda en la seva capçalera) o "**tot altre en dret pertinent**" (com sol·licita la súplica), perquè (com ja va dir el nostre Aute de 26 d'abril de 2001) "en ésser pregada la justícia civil, és ell (l'agent) qui hauria d'especificar l'acció que exercita i el procediment (art. 35 de la Llei transitòria dels procediments judicials)".

Per les raons precedents, i per les de la Sentència apel·lada que aquest Tribunal substancialment accepta, escau confirmar tal Sentència i desestimar l'apel·lació.

SEGON.- La desestimació del recurs comportarà la imposició de costes als recurrents per la palesa inconsistència del mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar aquest recurs d'apel·lació; confirmar la Sentència apel·lada; i imposar als recurrents les costes del recurs (amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador de l'altra part).

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-